

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Краснораменського Андрія Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих приписів Цивільного процесуального кодексу України, Закону України „Про об’єднання співвласників багатоквартирного будинку“

м. К и ї в
17 жовтня 2022 року
№ 141-3(II)/2022

Справа № 3-44/2022(92/22)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання),
Головатий Сергій Петрович,
Городовенко Віктор Валентинович (доповідач),

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Краснораменського Андрія Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих приписів Цивільного процесуального кодексу України, Закону України „Про об’єднання співвласників багатоквартирного будинку“ від 29 листопада 2001 року № 2866–III (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 10, ст. 78) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Краснораменський А.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), окремі приписи Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс), Закону України „Про об’єднання співвласників багатоквартирного будинку“ від 29 листопада 2001 року № 2866–III зі змінами (далі – Закон).

Автор клопотання фактично просить перевірити на відповідність статті 1, частині другій статті 3, статтям 8, 19, 21, 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій статті 55, частині першій статті 64, пункту 1 частини першої статті 92, пунктам 1, 8 частини другої статті 129 Конституції України окремі приписи частини другої статті 4, частини другої статті 5, частини третьої статті 13, пункту 2 частини першої статті 165, пункту 1 частини четвертої статті 185, пункту 1 частини першої статті 257, пункту 1 частини п’ятої статті 357 Кодексу, а також статтям 1, 8, частині першій статті 19, статтям 21, 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, четвертій статті 36, статті 40, частині першій статті 41, частині першій статті 55, частині першій статті 64, частині першій статті 67, частині першій статті 68, пунктам 1, 7 частини першої статті 92, частині першій, пункту 1 частини другої статті 129 Конституції України окремі приписи статей 3, 7, частин п’ятої, сімнадцятої статті 10, статті 14, частин першої, другої статті 15, частин першої, другої статті 17, частини першої статті 29 Закону та Закон в цілому.

Суб’єкт права на конституційну скаргу вважає, що зазначені приписи Кодексу „дискримінуючи суб’єктів цивільного права на розгляд Судом їх звернень до суду за ознакою того, що <...> звернення до суду подані суб’єктом цивільного права, який не має цивільної процесуальної дієздатності, водночас створюють законодавчо умови порушення конституційного права всіх суб’єктів цивільного права – учасників справи“. Автор клопотання наголошує на тому, що постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 13 вересня 2021 року не відповідає Конституції

України, а також зазначає, що під час розгляду його справи суди порушили конституційні принципи верховенства права, законності, рівності у доступі до правосуддя та рівності процесуальних прав усіх учасників процесу та конституційне право „на отримання обґрунтованого остаточного судового рішення“.

Краснораменський А.І. констатує, що він подав конституційну скаргу на захист „конституційних прав регулювати <...> відносини між співвласниками, в т.ч. спірні в суді, Конституцією України <...> діяльність Об'єднання, відносини між співвласниками і Об'єднанням, Конституцією України“. На його думку, ці конституційні права суди порушили у його справі, застосовуючи оспорювані приписи Кодексу та Закону, що не відповідають Конституції України.

Обґрунтовуючи свої твердження, суб'єкт права на конституційну скаргу цитує норми Конституції України, законодавства України, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, посилається на судові рішення у його справі, а саме ухвалу Красногвардійського районного суду міста Дніпропетровська від 23 червня 2020 року, постанови Дніпровського апеляційного суду від 7 квітня 2021 року, Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 13 вересня 2021 року, копії яких долучено до матеріалів конституційної скарги.

Краснораменський А.І. висловив також клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги та визнання її розгляду необхідним із мотивів суспільного інтересу.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої); як виняток, конституційна скарга може

бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд необхідним із мотивів суспільного інтересу (частина друга); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

Остаточним судовим рішенням у справі Краснораменського А.І. є постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 13 вересня 2021 року. Оператор поштового зв'язку прийняв конституційну скаргу Краснораменського А.І. 19 травня 2022 року. До Конституційного Суду України конституційна скарга надійшла 24 травня 2022 року, тобто Краснораменський А.І. пропустив строк подання конституційної скарги.

Як убачається з матеріалів справи, Краснораменський А.І. отримав повний текст остаточного судового рішення у своїй справі 22 лютого 2022 року, тому Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає за можливе поновити строк подання конституційної скарги.

2.2. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності, зокрема, вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З долучених до конституційної скарги матеріалів справи вбачається, що Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду у постанові від 13 вересня 2021 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі суб'єкта права на конституційну скаргу, не застосовував, крім приписів частини третьої статті 13, пункту 1 частини першої статті 257 Кодексу, інші оспорювані автором клопотання приписи Кодексу та Закону, що вказує на невідповідність конституційної скарги у цій частині вимогам частини першої статті 55, абзацу першого частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Краснораменський А.І., стверджуючи про невідповідність Конституції України приписів частини третьої статті 13, пункту 1 частини першої статті 257 Кодексу, висловлює незгоду з судовими рішеннями у своїй справі, а також викладає власне бачення того, які саме процесуальні дії мав вчинити суд у зв'язку з тим, що позов було подано особою, яка не має цивільної процесуальної дієздатності. Однак зазначене не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних приписів Кодексу у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Краснораменського Андрія Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих приписів Цивільного процесуального кодексу України, Закону України „Про об'єднання

співвласників багатоквартирного будинку“ від 29 листопада 2001 року № 2866–III зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**